

గ్రామలో పాఠశాల

అక్షరాల రమ్యవ్యాసం

ఆ పుస్తకే అవకూడనంత ఆలస్యం అయిపోయింది. మర్నాటి పోస్టు కయినా ఆర్థికర్ వెళ్ళి తీరాలి, చ చ్చి తి రాలి. ఎంతగా నాతో నేను కు సీపట్టి ప్రయత్నించినా, మేటర్ యివతలికి రావడం లేదు. ఇదిగో సరిగా అలాంటి క్రిష్ట సమయంలో వచ్చిపడ్డాడు మా సర్వారాయుడు. వచ్చినవాడు ఊరుకుంటాడా, నానా అల్లరీను.

నాకు, నవ్వాగటంలేదు !' అని 'ఆంధ్రం చెను నీచమానపుడు....'

'ఒరే రాయుడూ ! సాగరాలు దాటినా మాతృభాష సోయగాలు మంచిపోని నీకు ఎప్పటికైనా ఓఆడపిల్లని పెంచి యివ్వక పోనుగానీ నీకు జవాబుచెబుతూ కూచోడానికి నాకిప్పుడు టెంలేదు. దయచేడూ....'

'కుర్రాడేదో చెబువామని దగ్గిరికొస్తే అలా కసిరికొడతారేం బుద్ధి? మీ రాతా,

● అరుణా వాళ్ళ చెల్లెలు

'ఆవురావురు మని అందుకుని అచ్చు పేసుకునే వాళ్ళూ, మిషనరీ బీచ్'తో కొనుక్కుని చదువుకొనే మనీజూనులూ ఉన్నన్నాళ్ళూ నీ కల్పనకి కౌలదోషం పట్టక పోవచ్చునుగాని మావయ్యా, యీ పార్వతీపూర్ లో ఫారెస్టు కాలనీ లో కూచుని మొత్తం ప్రపంచాన్నే సృష్టించి పారేస్తానని నువ్వు సవాలు చేస్తేమాత్రం

నా రాతా ఎప్పుడూ ఉన్నపేగా ?' అని చంగంలోకి ప్రవేశించి సర్వారాయుడు కూచున్న పక్కకుర్చీలో బెతా యించింది భార్యామణి. సమయం దొరికితే చాలు శత్రువర్గంలో చేరిపోతారు. కట్టుకున్న చిన్నదాని కన్న కట్టించుకున్న పన్నే గట్టిదేమో ! కలానికి కాసేపు బోపి వేసి, కుర్రాడిమీద కశ్మీర జేకాను.

‘మీకేం తెలుసునని నోటి కొచ్చినట్లు కూస్తున్నారు? ఎక్కడ రాశారని కాదు, ఏమిటి, ఎలా అనేది ప్రధానం. చెట్టు క్రింద కూచుని ఆకుల మీద వ్యాసాలు చెక్కిన వ్యాసులవారిదే అప్పటికీ యిప్పటికీ ఇండియన్ రెటర్స్ లో ఫస్టు ప్లేసు. స్పందించే హృదయం, సరిగా అందించే వివేకం ఉంటే సిరా శివగంగ అయి ప్రవహించదా! అనేకం చూస్తాం, అర్థం చేసుకుని అన్వయం చెప్పగల కన్ను లోనే అంతా వుంది. నా చేతిలో ఉన్నది ఏమిటనుకున్నావ్ రాయుడూ, ఇది పెన్ను కాదు సుమా గన్ను! ఇందులోంచి యివతలికి పంపబడేవి లెటర్లు కాదు, బులెట్లు!’

.. ‘ఓహోహో! ఏం షోగా శలవిచ్చా య్యా! అక్షరాక్షర లక్షలు! అక్షరాలా ఉ రి శి క్ష లు! ఇం దు లో ఒక్క ముక్క, ఒట్టు, ఒక్కటంటే ఒక్క ముక్క, ఇదివరకు నేను వినలేదుసుమా!

అని చప్పట్లుతో చావగొట్టి, ఇంకో బాణానికి సిద్ధపడ్డాడు. అసలే మహా మేధావి, దానిమీద అమెరికానుంచి ఎలక్ట్రానిక్స్ లో డాక్టరేట్ తవ్వకొచ్చిన యువక ఎలక అది. వాడితో మాట్లాడమే ఓ ఇన్ స్పిరేషన్. ఉత్తప్పడైతే ఫరవాలేదు. ఊపిరి తీసుకునే టెం లేదు. యిప్పుడా? “చూడు అమ్మాజీ వీణ్ని కా స లోపలికి సాయంపట్టు వీతేసి కూచోబెట్టి వేడివేడి పకోడీలు కూరుదూ పాపం ఎన్నాశ్చెందో తిని!” అన్నాను.

“అ త చేతిపాకం నాకు కొ తకాదు గాని నీ హస్తప్రయోగం మీదే కొన్ని సందేహాలు ఉండిపోయాయి మావయ్యా!

చేసిన లీటరరీ మర్కర్స్ చాలుగానీ ఆ కుటీరపరిశ్రమకి కొస్త విశ్రాంతియిచ్చి నా ధర్మసందేహం తీర్చు. “అంతా కన్ను లోనే ఉంది” అని యిప్పుడే శలవిచ్చావు ఈ శాస్త్రమయ జ గ తు లో కనబడని దృశ్యాలు కూడా లేకపోలేదు. తమబోటి సర్వజ్ఞులు అలాంటి వాటిని ఎలా గ్రహిస్తారట మరి!”

నేనేం చెప్పేది దీనికి! అలా అని ఓటమి ఎలా ఒప్పుకొనేది!

“నీకేం పనీ పాటూ లేదట్రా ఎంతో బిజీగా ఉన్న నన్ను తగులుకున్నావ్ యివాళ? ‘కనబడని దృశ్యం’ ఏమిటి? చెప్పేదేదో సరిగా చెప్పి ఎడవరాదు?’ ‘అలా ఎక్కెటై పోకుగాని చిన్న సంఘటన చెబుతాను. మా ప్రాంతాలో జరిగిన చిత్రమే, దానికి కీలకం ఎక్కడో పట్టుకో గలవా?’ అంటూ ఓ తమాషా చెప్పు కొచ్చేడు సర్వారాయుడు.

తను యూ ని వ ర్సి డీ ఆఫ్ కాలి ఫోర్నియాలో కదా చదువుకున్నాడు. బెర్కిలీలో ఉండేవాడుట తనకి రూమ్ అద్దించిన వాడు వెర్నాన్ అనే భాగ్య వంతుడట. వేరే పెద్ద భవనంలో ఉండే వారు వాళ్ళు. అతని భార్య బెత్సే మొగుణ్ణించి విడాకులు కోరిందట అతని ‘పరాజయ ప్రవేశం’ భరించలేక వెర్నాన్ డెవోర్సుకి ఒప్పుకోలేదు. వంశగౌరవం దెబ్బ తింటుందని బెత్సే మాత్రం తన పట్టదల మా న లే దు భర్తకి పరస్మి సంగమం ఉన్నట్టు రుజువు సంపాదించింది. అది కోర్టు ముందు ఉంచి విడాకులు పొందింది ఇంతే కథట.

“ఇందులో ఏముందని!” అనే మా

ఆవీడ మాటనీ తొలిలోనే తుంచేశాను.

“లేని అసందర్భం ఏమిటని అడుగు. తన చేష్టల్ని భార్య ఓ కంట కనిపెడు తూనే ఉందని ముందే తెలుసుకున్నాడాయె అందులో ఎవడు, మెరిక లాంటి అమెరికన్ మళ్ళీ. వాళ్ళకి లేని సదుపాయాలు, ఉపాయాలూ లేవని చెబుతారు. అలాంటిది ఇలాంటి రాస క్రీడ లకి ఋజువు ఇచ్చేసుకుని అంత సుఖ వుగా పట్టుబడిపోతాడా !”

‘అంతేకాదు, అసందర్భం అంతా ముందే వుంది ! బెట్నీ ఊళ్ళోలేదని స్పష్టంగా తెలిశాకే అతను సెనోని గది లోకి పిలిపించుకున్నది. కిటికీ తలుపుల దగ్గర్నుంచి అన్నీ బిడాయించి కట్క చీకటి అని నిర్ధారించుకొన్నాకే అతను ప్రియురాలి ప్రేమను చూరగొన్నది అయితేనేం వాళ్ళ రహస్యలీలలు చక్కగా ఫోటోలు తీయబడ్డాయి. ఏం చెప్ప మన్నావ్ !

‘ఏం చెప్పకు. ఎందుకొచ్చిన కోతలు !’

‘కోతలకి ఇవి రాతలు కావు మావయ్యా !’ కారు చీకటిలో కాంతిరేఖ అని కథోకటి గీకిపారేసి డబ్బు గుంజ డానికి యిక్కడ కావలసింది ఇమాజి నేషన్ కాదు మామయ్యా, సైన్సు !” అని వెన్నుపోటుని మించిన మరో వెన్నుపోటు పొడిచి సర్వారాయుడు అసలుకిటుకు బయటపెట్టేడు.

పడకగదిలోకి సహ ప్రవేశంగల ఒక నౌకరు సహాయంతో బెట్నీ ఆ ఏర్పాటు చేయగలిగిందట. బెమ్ బాంబ్ లలాగే ఫలానాబెమ్కి ఫోటోలు తీసే

ఆటోమేటిక్ కెమెరాలు ఉంటాయని అందరికీ తెలిసిన విషయమే. ఆ నౌకరు సహాయంతో పెక్కి కనబడని ఓమూల ఆ కెమెరా ముందుగానే బెడ్ రూమ్ లో ఫిక్సు చేయించిందట.

ఒరే రాయుడూ ! రచన అనేది ఓ డిస్ క్వాలిఫికేషన్ అవునో కాదో నాకు తెలీదుగాని నాకూ కొన్ని ఎడ్యుకేషనల్ క్వాలిఫికేషన్లు లేకపోలేదు. ఎంత ఆటోమేటిక్ కెమెరా అయినా కాంతి అనేది లేకుండా ఫోటో తియ్యలేదుకదా ? చీకటిరాత్రి, అర్ధరాత్రివేళ, తలుపులన్నీ జాగ్రత్తగా వేసుకున్న గదిలో ఫోటోలు తియ్యడానికి లైట్ సోర్సు ఎక్కడిదని?”

“నన్ను పూర్తిగా చెప్పనియ్యమరి. కెమెరా ఒకటేకాదు, ఆ గదిలో ముందుగా బల్బు ఒకటి వెలిగించి ఉంచాడు ఆ నౌకరే.

“బల్బు వెలిగించి ఉంచితేవెర్నానో ఎవడో గదిలోకి వెళ్ళివెళ్ళగానే ఆర్పె య్యలేడుటయ్యా.” అని ఇంతసేపటికి నా తరపున ఒక్క తురుపుముక్కవేసింది, అమ్మాణీ !

“ఆ వెర్నాన్ ని ఒక్కణ్ణే కాకుండా ఇది వింటున్న మనల్నందర్నీ కూడా వెర్రినాన్నల్ని చేసింది. ప్రత్యేకమైన ఆ బల్బూ, అసాధారణమైన ఆ కెమెరా, ఆ బల్బులోని కాంతి మామూలు కంటికి కనబడదు. వెలిగించినా, ఆర్పినా మామూలు దృష్టికి ఒక్కలాగే ఉంటుంది అది “ఇన్ ఫ్రారెడ్” కిరణాన్ని ప్రసారం చేయగల బల్బు. అది వెలిగిస్తే గదినిండా ఇన్ ఫ్రారెడ్ కాంతి కిరణాలు వ్యాపించి ఉంటాయి.

ఆ ఆ టో మే టి క్ కె మె రా లో సామాన్యమైనదికాక ఇన్ఫ్రారెడ్ ఫిల్మ్ ఏర్పాటు చెయ్యబడింది గనక చక్కగా చక చకా ఫోటోలు తీసేసి ఉంటుంది.

‘ఇన్ ఫ్రా రెడ్ ఏమిటి సర్వాయుధా?’ అని అడిగింది మా ఆవిడ.

‘అలా అడిగేవు, బాగుంది. తెలని కాంతే కదా మనకి కనపడేది. అందులో ఏడు రంగులు ఉంటాయి. ఇండ్రధను స్పూలో రంగులు చూశావ్ కదూ అలా, అవి అన్నమాట. ఆ రంగులు మాత్రమే మన కంటికి గోచరించేవి. ఆ ఏడు రంగు లకి అటూ యిటూ చాలా లోకం ఉంది. పె న ఉండేది అల్ట్రా వయోలెట్. కింద ఉండేది ఇన్ఫ్రారెడ్. రెడ్ కలర్ కి కిందని ఉండే యీ కిరణాన్ని అరుణా వాళ్ళ చెల్లెలు అనొచ్చు. ఇది ఆడే నాట కం యింతా అంతా కాదు!’

‘ఇన్ఫ్రారెడ్ కి ఎంత చిత్రమైన తెలుగు పేరు పెట్టేవురా!’ అన్నాను అప్రయత్నంగా.

‘అతిశయో కులకి పుట్టినిలయిన మా మేనమామగారొకరున్నారులే. ఆయన దగ్గర నేర్చుకున్నాను’ అన్నాడు కొంటెగా కనుగీటుతూ, దొంగరాస్కెలు.

‘ఏమిటో, అంతా చిత్రంగా ఉంది!’ అంది అమ్మాణీ.

‘ఇదో చిత్రమా అత్తా! అరచేతిలో స్వర్గం అంటారు చూడు మనవాళ్ళు, ఆవ గింజలో చూపించవచ్చు యిప్పుడు సమస్త లోకాలున్ను. మోడరన్ టెక్నాలజీ ఎన్నో అసాధ్యాలని సుసాధ్యం చేసింది. మైక్రో మినియరైజేషన్ ధర్మమా అని చీమ తలకాయ అంతటి

జాగాలో ఎన్ని చిద్విలాసాలైనా చలాయించవచ్చు. ఇంతెందుకు, ‘టెలివిజన్ కళ్ళు’ అనే సాధనం ఉంది. ఎంతంటుంది అనుకున్నావ్, మావయ్య కథలు పంపే పొడవాటి పెద్ద కవరు చూశావు గదా, మహాలయితే అంత! అది గదిలో ఏ డ్రాయర్ అయినా దాచాం అనుకో, అది ఈ గదిలో ఉన్న సమస్త దృశ్యాలు నాలుగయిదు యిళ్ళు అవతల ఏర్పాటు చేసిన రిసీవర్ కి, తను యిక్కడే ఉండి, అందించగలడు!’

‘ఆడదాన్నిచేసి ఏం మాయ కబురు చెబుతావరా రాయుడూ! అడ్డు గోడలు ఏమైనట్లు?’

‘ఈ ఆగస్టు ఒకటి నుంచి మన రాష్ట్రంలో కూడా ఏర్పాటు అయిన టెలివిజన్ దృశ్యాలు అందుకుని అందచేసేది ఎవరనుకున్నావ్? అల్లంత ఎత్తున ఆకాశ సీమలో అమర్చబడిన అమెరికన్ సేటలైట్ కదా! మరి అక్కణ్ణుంచి యీ ఆరు రాష్ట్రాలకీ దృశ్యాలు వచ్చిపడటం డంలో అడ్డు గోడలు ఏవీ లేనే లేవంటావా! జ్ఞానం ప్రసారం చెయ్యగల సునిశిత శక్తి ఉంటే జేజే తలలోని జేజే అయినా ఆపగలడా మావయ్యా! గదిలో దృశ్యాల వరకూ ఎందుకు, ఏదైనా పత్రిక నవలల పోటీ ఏర్పాటు చేసిందనుకొందాం. ‘ఆ ఫస్టుప్రెజు నాకే యిప్పించండి. కావలిస్తే ఆ బహుమతి మొత్తం నేనే చాటుగా చదివించుకుంటాను’ అని నువ్వు లోపాయికారీని ఉత్తరం రాశావనుకుందాం, ఆ పత్రికా సంపాదకులకి....”

“ఛ, ఛ....ఎంతకి తెగించావరా, అడి మాటలేదు, ఆడనిమాటలేదు !”

“అబ్బ అనుకుందాం అన్నాను కద....మాటవరసకి రాస్తే గీస్తే రహస్య సమాచారం కనుక తైపుచేసి రిజిష్టరు చేయిస్తావు. అయితేనేం నువ్వు ఏం చేయించు. చూడాలనుకున్న కంటిని ఆపడం యీ రోజుల్లో నీతరం కాదు! కవరు కవరులా ఉండగానే! ఎటువైపునుంచి విప్పకుండానే, చించకుండానే లోపలి సమాచారం తెలుసుకోడానికి అవకాశాలు ఉన్నాయి యీ రోజుల్లో”

“అ దె లా కుదురుతుంది సర్వారాయుడూ!”

‘అదే అత్తా తమాషా! అరుణావాళ్ళ చెల్లెలు చూపుకి అసాధ్యం లేదని చెప్పే నుగా! ఈ కిరణాల సాయంలో కవరుపై నుంచే లోపలి విషయాల ఫోటోలు తియ్యొచ్చు. ఇలా పడిన చాయాచిత్రాలు బాగా ఆ కళలో కృషిచేసిన పండితులు ఉంటారు చూడు, వాళ్ళచేత డిసైఫర్ చేయించి చదివించుకుంటారు. అంతవరకు అక్కర్లేదు, ఒక్క పోస్టల్ యింజక్షన్ యిప్పిస్తే చాలు!’

‘పోస్టల్ యింజక్షనా! అదేమిటి, ఎవరికి? పోస్టుమేన్ కా, పోస్టుమాస్టర్ కా?’

‘అడ్డమైన గడ్డి పోగుచేసి కంపోస్టు లాంటి చెత్త ఏరోజు కారోజు పోస్టుకి ఎత్తే నీలాంటి రచయితలకి, రచయిత్రులకి ఎన్ని యింజక్షన్లు యిచ్చినా తప్పులేదు

గాని అది యివ్వవలసింది సీల్డుకవరోకి!’

‘కవరుకి ఇంజక్షనా! బలే!’

‘అబ్బే, నేను తమాషాకి అలాంటి పేరుపెట్టాను గాని అలాంటిదేం లేదు. అయితే. సూది అంత సన్నంగా ఉండే ‘ప్లాష్ లైట్’ని కవరులోకి జొనిపి లోపలి భాగం కాంతిమయంచేస్తే, చెప్పేనుగదా, దానికోసం ప్రెయినింగ్ అయిన ఇన్వెస్టిగేటర్స్ ఉంటారని. వాళ్ళు చదివేసుకుంటారు. అందుకే అన్నాను, అంతా కన్నులోనే ఉందని జబ్బలు చరుచుకోవద్దని.’

‘ఒరే రాయడూ! ఆసక్తి కలిగించే కొన్ని విషయాలు చెప్పి నా వ్యాసానికి సబ్జెక్టు మేటర్ సమకూర్చి పెట్టిన నీకు థాంక్సు. సైంటిస్టుల్ని పొగడ్డం కోసం రైటర్స్ ని దుయ్యబట్టడం మాత్రం అనవసరం. దేనిలో ఉన్న మంచి చెడ్డలు అందులో ఉంటాయి. బెలివిజన్ ద్వారా విజ్ఞాన ప్రచారం మెచ్చుకోదగ్గదే. కాని అదే బెక్కాలజీవల్ల ‘మనం ఏక్షణం ఏం చేస్తే ఎవరు కనిపెట్టెస్తున్నారో’ అని మనసు బాధపడి ప్రైవసీ దెబ్బతింటే జీవితం దుర్భరం అవుతుంది. ఇకఅంతా కన్నులోనే ఉంది అనే నా నిర్వచనం మార్చుకోవలసిని అవసరం నాకులేదు. ఎంచేతంటావా, సైంటిఫిక్ విజన్ వేరు ఫోయెటిక్ ఇమాజినేషన్ వేరు’ అని ముగించాను.